

Fears and Trust

In de zomer is weer het traditionele CoME ontmoetingsseminar gehouden. Het was voor mij het tweede seminar. Wachtend op het vliegveld in Larnaca op de deelnemers van dit jaar, moest ik terug denken aan de deelnemers van vorig jaar. Alsof ze gisteren weg waren gegaan...! Ik verwachtte dat ik dit jaar en vorig jaar door elkaar zou halen, dat ik steeds aan de deelnemers van vorig jaar zou denken, of dat ik vaak vergelijkingen zou maken met vorig jaar. Maar gelukkig, niks van dit alles. Vanaf de eerste seconde is het een nieuwe groep en zijn het stuk voor stuk bijzondere, leuke en moedige individuen. Dit seminar is niet zomaar een seminar waar mensen elkaar ontmoeten. Dit seminar wordt gevormd door de Palestijnen en Israëliërs die komen. Dit seminar is indrukwekkend door de bijzondere mensen die deelnemen. Elk jaar weer.

Dit jaar zijn de politieke omstandigheden zeer moeilijk. Aan de ene kant is de situatie op de Westelijke Jordaanoever iets beter dan de laatste jaren. De Israëlische regering heeft een aantal checkpoints en wegafsluitingen opgeheven en de Palestijnse economische groei is relatief goed. Aan de andere kant, in december 2008 en januari 2009, doet het Israëlische leger een inval in de Gazastrook, waarbij circa 1400 Palestijnse slachtoffers vallen (en 13 Israëlische). Veel huizen, regeringsgebouwen, religieuze centra, scholen, bedrijven en infrastructuur zijn verwoest door de bombardementen. Ook al kunnen er geen Palestijnen uit Gaza deelnemen, deze situatie heeft zeker weerslag op de andere Palestijnse deelnemers, maar ook op de joodse Israëliërs. In Israël is in februari een nieuwe, zeer rechtse regering geïnstalleerd. Ook dit heeft zijn weerslag op de deelnemers.

Ik heb bewondering voor de Palestijnen en Israëliërs die ook dit jaar weer de moed hadden om aan het seminar deel te nemen. Zij staan er open voor om "de andere kant" te ontmoeten en met hen te praten en te discussiëren. Juist omdat dit seminar niet direct bijdraagt aan een oplossing van het conflict, is het des te indrukwekkender dat deze jonge mensen hier wel aan willen deelnemen. Elke afzonderlijke deelnemer komt met zijn of haar eigen verwachtingen en achtergrond naar het seminar. Een Palestijnse deelneemster die in Israël woont zei: "Ik kom hier om met Israëliërs te praten, om hen vragen te stellen, om in discussie met hen de diepte in te gaan. Ook al woon ik in Israël, in het dagelijks leven kan dat niet. Ik wil mijn baas of een medestudent niet tegen het hoofd stoten door bepaalde vragen te stellen. Hier wil ik de deelnemers zien als mensen. Thuis heb ik mijn bril op en praat ik als Palestijnse met dé kolonist of met dé Israeli. Maar ik wil ook van mens tot mens met de kolonist omgaan. Ik wil niet als Palestijnse, maar als mijzelf in de disco dansen; niet met dé kolonist, maar met een persoon."

Elke deelnemer voegt op zijn of haar eigen manier iets toe aan het seminar, wat elk seminar tot een bijzondere en waardevolle ervaring maakt.

Het seminar is goed verlopen. Het programma zat goed in elkaar en is bijna volledig gevold zoals het tevoren op papier gezet was. De algemene waardering van de deelnemers aan het einde van het seminar was zeer goed. Dat diverse deelnemers het seminar als één van de beste ervaringen in hun leven noemen, mag de Stichting CoME gerust als een compliment zien. Ook als een stimulans om in de toekomst zich te blijven inzetten voor deze bijzondere ontmoetingen.

Veel dank aan de Nederlanders die dit door hun financiële steun mogelijk maken.

Maike Hoffer, september 2009